

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avgvstini Barbosæ I. V. D. Lvsitani, Protonotarii, Et
Ivdicis Apostolici designati pro Tribunali Nunciaturæ
Hispaniæ, ac insignis Ecclesiæ Vimaranensis Thesaurarij
Maioris, Collectanea Doctorvm, Qui ...**

Barbosa, Agostinho

Venetiis, 1643

7. Episcopus curet Ecclesias vetustate, vel aliàs collapsas restaurari, si fieri potest, ex fructibus ad eas pertinentibus, quibus non sufficientibus contribuant parochiani. Si autem non possunt illæ ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-14108

- neſte. p. 4. cap. 5. à num. 7. Aloys. Ricc. in praxi verum fori ecclſiaſt. decif. 574. in 1. edit. alias refolut. 494. in 2. edit. Campan. in diuersi. iuris Canonice. rubr. 5. cap. 5. Nouar. in singul. Canonie. conclus. 56. & 57. latē Rota decif. 23. apud Farinac. p. 1. in poſthum. Ioan. Sanc. in ſelect. diſp. 50. à num. 3. metuſum de offiſo Epifcopi. Epifcopi p. 3. allegat. 63. num. 6. cum ſeqq. & de Parochio p. 2. cap. 23. à num. 8.
2. Procedere in iam promotis, alioquin nondum promotoſ prætextu idonei Vicarij admitterendos non eſe, tradunt Maiol. de irregular. lib. 1. cap. 32. num. 13. Salzed. d. cap. 21. litt. G. in princip.
3. Coadiutorēm depurandum illiteratis dari non poſſe niſi ab Epifcopo, nec illius dationem censeti comprehenſam in generali commiſſione vicariatus, refolunt Sbroz d. queſt. 212. num. 2. Aloys. Ricc. d. refol. 494. num. 10. Narbona de appellat. à vicario ad Epifcopum p. 1. num. 210. Nouar. d. conclus. 56. numer. 3. Ego ipſe dicit. alleg. 63. numer. 7.
4. Approbatum ad Ordines, ſeu beneficia ab Epifcopo competenti poſſe ab inferiore ſuspendi ob imperitiam, ſi ille in viſitatione repertus fit ignarus. tradit Sel. in ſelectis Canon. cap. 11. num. 18. attēftans ſic fuſſe deciſum sub die 9. Novembriſ 1619.
5. Epifcopi etiam. &c.] Quibus ex munere incubit explorare peritiam Rectorum curam animarum exercentium, quæ preter honestatem morum in iphis requirunt ſufficiens ad recte obeundum tantum minus, quod iura vocant artem artuum, cap. cum ſit de reato & qualit. Ita Rota d. decif. 23. num. 2. in prime, apud Farinac. p. 1. in poſthum. Et ſic decretum Concilij in praefento non permifionem continent, ſed præceptum ſub mortali obligans, vt per Ioann. Sancium ſelect. diſp. 50. num. 7. vbi à num. 11. probat poſſe Epifcopum ad examen vocare Parochos, vt ei per experientiam innoſeat an illorum ſcientia fit extenuata, & boni mores mutati, nam quamvis à principio collationis Parochialis beneficij ſcientia Parochorum fuerit nota, decurſu temporis diminuit potest.
6. Et imperit.] Imperiti ad hunc effectum dicuntur illi, qui inhabiles ſunt ad exploranda ea, qua incubunt muneris ac oneri beneficij, quod habent, & ſecundum dignitatem, ſtatum, & officium ad quod aſſumuntur: ex adductis per Aloys. Ricc. in praxi p. 4. refol. 547.
7. Si alia honesta viuunt. Hanc vitę honestatem tantum fecit Concilium Trid. in praefento, vt illiteratos, & imperitos non amouendos, ſed eis coadiutores dādos, aut pro tempore Vicarios deputandos conſtituerit, vt aduerterit Rota d. decif. 23. num. 3. in fine.
8. Coadiutores, aut Vicarios pro tempore deputare. &c.] Quos quidem quemadmodum Rectorum ipſos teneri ad residentiam, deciſum referunt Galet. in margarita ca-
- ſuum conſient. verb. residentia 1. Aloys. Ricc. d. refol. 494. nu. 14. Ego ipſe d. alleg. 63. num. 9.
9. Et parochum, cui datus eſt coadiutor propter insufficiētiā, non poſſe abſeſſe a residentia, pariter deciſum refertur Quarant. in ſumm. Bullarij verb. residentia, verſ. praeter ſummiſtas. Gonzalez d. §. 9. num. 30. Nicol. Garc. d. cap. 5. num. 8. Piaſec. in praxi Epifcop. p. 2. cap. 3. num. 27. Vgo. lin. de offiſo Epifcopi cap. 15. §. 3. ad fin. Ego ipſe d. alleg. 63. num. 8.
10. Partimque fructum. &c.] Vide Gambar. de offiſo Lega. 7. ti lib. 5. tit. de coadiutor. num. 11. Gonſal. d. §. 9. num. 33. Aloys. Ricc. d. refol. 494. num. 11. Azor. inſtit. moral. p. 2. lib. 3. cap. 2. q. 9. & lib. 8. cap. 6. q. 1. refoluit auſtoritate Epifcopi huiusmodi coadiutori certam redditum portionem assignandam eſte, reſero Ego ipſe d. alleg. 63. num. 13. vbi num. 14. trado quid faciendum li redditus Ecclesiæ coadiutori, & coadiuto non ſufficient. Refert Ioann. Sanc. d. diſp. 50. num. 7. decretum Concilij in praefento non ſolum permifionem contineat, ex eo videlicet, quod di- cat poſſe Epifcopum deputare coadiutores illiteratis Parochis, ſed præceptum ſub mortali obligans; & nu. 16. tener quod illiteratus Parochus, cui deputatur coadiutor ſic ab Epifcopo denunciatus per ſententiam, incapaz non propterea redditus ad omnia Parochi munia, ſed tantum ad illa, que ad ſui exercitationem, ſcientiam, & litterarum prærequirit, vt ad audiendas Confefſiones: vnde ad matrimonio aſſiſtendum inhabilis non redditus, Thom. Sanchez de matrim. lib. 3. diſputat. 21. numer. 11. & 12. Basil. Pont. in ſimiſ traſt. lib. 5. cap. 17. num. 13.
11. Eos verò, qui turpiter & scandalosè viuunt, &c.] Clericos turpiter & scandalosè viuentes propter eorum ſcandalofam vitam, Ecclesiæ deferuire non debere mali exempli cauſa, poſſeque priuari beneficijs, ſi in eorum perſeuerauerint nequitia, ex hoc text. colligit Flamin. Parif. de resignat. benef. lib. 5. queſt. 6. num. 101.
12. Et appellatione quacunque remota.] Suspensiua ſcilicet, ſed non deuolutiva, quam poſſe interponi ad Metropolitanum, non obſtantे quod procedat tanquam Sedis Apoſtolice delegatus, mihi quando procederet contra exemptum vt delegatus, quia tunc eſſet ad Sedem Apoſtol. interponenda, refoluit Nicol. Garc. d. p. 4. cap. 5. an. 1594. coram Penit. censuit deputationem coadiutoris factam ab Ordinario vigore huius decreti non eſte attentata, etiamſi ſit executa, poſt appellationem interpoſitam à ſententia eius, qui iudicialiter proceſſit. Aloys. Ricc. in praxi p. 4. refol. 546. Ioann. Sanc. in ſelect. diſp. 50. num. 4. reſero Ego ipſe d. allegatione 63. num. 10. & de Parochio p. 2. cap. 23. num. 10.

Epifcopus curet Ecclesiæ vetuſtate, vel aliaſ collapſas restaurari, ſi fieri poſteſt, ex fructibus ad eas pertinentibus, quibus non ſufficientibus contribuant parochiani. Si autem non poſſunt illæ Ecclesiæ vallatenus restaurari, deſtruantur, locusque conuertatur in locum proſanum non ſordidum, & beneficia talium Ecclefiarum transferantur cum oneribus ad matricies Ecclesiæ.

C A P V T VII.

1. Doctores de materia cap. agentes.
2. Vicarij abſque ſpeciali confeſſione non poſſunt restaurari facere Ecclesiæ vetuſtate collapſas.
3. Cathedralem Ecclesiæ non poſteſt Epifcopus in aliū locum diaceſis tranſferre ſine auſtoritate Apoſtolica.
4. Epifcopus non poſteſt in Cathedralem tranſferre Capellanos habentes ſeruitium chori in capella prope Cathedralem.
5. Ecclesiæ, ſeu Collegium ſua iura & priuilegia reti-
- net ſi Superioris auſtoritate in aliū locum traſferatur.
6. Ecclesiæ refiende, & inſtaurande deduciſſo priuis neceſſario ad Rectorum ſuſtentationem.
7. Ecclesiæ ex fructibus, & prouentibus ad illas quomodoque pertinenteſibus reparari debent.
8. Patroni Ecclesiæ ſuuiuſpatronatus collapſas restaurari debent ſi non fuerint ſufficient illarum fructus.
9. Ecclefiarum ad reparationem contribuere tenen-

tur

- 10 Deducit prius necessariis ad eorum sustentationem.
- 11 Cathedralis Ecclesiae reparatio spectat ad Episcopum.
- 12 Pensionem habens super beneficio ecclesiastico pro rata ad illius Ecclesiae reparationem tenetur, nisi, &c.
- 13 Beneficiati si non habeant ab Ecclesia tot redditus, quibus præstare possint talem reparationem, tunc in illorum defectum tenentur parochiani.
- 14 Parochiani non possunt cedere usui Ecclesie, & recedere à parochia ut evitent onera, & eorum præstationem.
- 15 Contributio pro Ecclesiarum reparatione facienda est ad instantiam, & coactionem Episcopi.
- 16 Parochiani possunt cogi ad contribuendum pro Ecclesiarum reparatione per iudicem secularem, si
- 17 Appellatio hoc casu prohibita.
- 18 Nobiles, & alij exempti contribuere tenentur ad Ecclesiarum reparationem.
- 19 Ecclesie, que nimia inopia laborant, & reparari nequeunt, ad matricis, seu viciniores Ecclesias sunt transferendæ.
- 20 Ecclesia quando diruitur, onus missarum ad matrem Ecclesiam transferendum.
- 21 Ecclesiarum translatio quando facienda necessitate id exigente.
- 22 Episcopus potest profanare Ecclesias parochiales.
- 23 Ordinarius non debet sine causa profanare capellas.
- 24 Cemeta, & lapides Ecclesiarum ad usum profanos conuerti non possunt.
- 25 Populus si voluit Ecclesiam que minatur ruinam, restaurare, illa debet penitus dirui.

Cum illud quoque valde curandum sit, ne ea, quæ sacris ministerijs dedicata sunt, temporum iniuria adolescent, & ex hominum memoria excidant, & Episcopi, etiam tanquam Apostolicae Sedis delegati, & transferre possint beneficia simplicia, etiam iurispatronatus, ex Ecclesijs, quæ vetustate, vel alias collapſe sint, & ob eorum inopiam nequeant instaurari, & vocatis ipsi, quorum interest, in matrices, aut alias Ecclesias locorum eorundem, seu vicinorum, arbitrio suo: atque in eisdem Ecclesijs erigant altaria, vel capellas, sub eisdem invocationibus: vel in iam erecta altaria, vel capellas, transferant & cum omnibus emolumenit & oneribus, prioribus Ecclesijs impositis. ¶ Parochiales verò Ecclesias, etiam si iurispatronatus sint, ita collapsas refici, & instaurari procurent, & ex fructibus & prouentibus quibuscumque, ad easdem Ecclesias, quonodocumque pertinentibus, qui si non fuerint sufficietes, omnes patronos, & alios, qui fructus aliquos ex dictis Ecclesijs prouenientes percipiunt, & aut, in illorum defectum parochianos omnibus opportunitis ad praedita cogant: uacuumque appellatione, & exemptione, & contradictione remota. Quod si nimia egestate omnes laborent: ad Matrices, & seu viciniores Ecclesias transferantur, cum facultate tam dictas parochiales, quam alias Ecclesias dirutas, & in profanos usus non sordidos, & erecta tamen ibi cruce, conuertendi.

1. Ide Peruf. de unionib. cap. 4. num. 11. Boér. decis. 345. Mandoſ. regul. 21. Cancill. quest. 7. & 8. Gig. confil. 117. Paul. Uſc. de viſitac. lib. 1. cap. 10. numer. 15. & 16. Cened. ad Decretal. collect. 153. Fr. Emmanuel. quest. regul. tomo 1. quest. 43. art. 13. Bobadil. in sua politica lib. 3. cap. 5. nu. 34. Franc. Leon. in theſauro fori eccl. p. 2. cap. 2. nu. 73. & cap. 16. à num. 15. Aloys. Ricc. in decis. curia Archiepiscopi Neapolit. p. 4. decis. 15. & 293. late Salgado de protectione Regia tom. 1. part. 3. cap. 5. per tot. Gabr. Pereira de manu Regia part. 1. cap. 18. metipsum de officio & potestate Episcopi par. 3. alleg. 6. per tot. & de Parochio part. 1. cap. 13.
2. a Episcopi.] Non autem eorum Vicarij absque speciali concessu, vt per Sbroz de vicario Episcopi lib. 2. q. 117. num. 3. Franc. Leo dicit. cap. 16. numer. 16. Aloys. Ricc. in decision. curia Archiepiscop. Neapolit. par. 4. decision. 79. & decision. 310. numer. 1. metipsum dicit. par. 3. allegat. 54. num. 81. & sic respondisse sacram Congreg. refert Stephan. VVeyms ad constitutiones 24. ex antiquo iure defuntas, & per Concil. Trident. innouatas, constitution. 19. num. 30. in fine pag. 231.
3. b Transferre possint beneficia simplicia, &c.] Episcopum non posse sine Apostol. auctoritate transferre Matrem, id est, Ecclesiam cathedralem in alium locum dicerefis, resolut Menoch. confil. 75. numer. 46. quem referto d. part. 3. allegat. 50. num. 5.
4. Episcopum non posse transferre in Cathedralem Capellanoſ habentes ferutum chorū in capella prope Cathedralē existente ob paruum numerum Capellanorum, propter quod minus decenter ibidem chorus 18. vbi retinatur, tradit Sel. in select. Canonie. cap. 11. num. 18. vbi refert sic fuisse decisum in Burgen. 12. Auguſti 1628.
- y Vocatis ipsi, quorum interest.] Citandi ergo erunt illi,

de quorum interesse agitur, alias sententia sine illo- rum citatione lata, nulla erit ita in his terminis resolut Rota decis. 707. numer. 2. in fine, apud Farinac. part. 1. in posthum.

¶ Cum omnibus emolumenit, & oneribus, &c.] Ecclesiam, scaſtrum, seu Collegium sua iura, priuilegia, & exemptiones retinere si superioris auctoritate in alium locum transferantur, resoluunt Alexand. confil. 43. vol. 1. Gail libro 2. observation. 61. numer. 10. Brun. in tract. de reformat. & mut. membr. 3. conclusion. 3. numer. 78. quos refert Erasm. a Cochier de suriſſidi. Ordinari in exemptions. part. 3. quest. 21. num. 2.

¶ Parochiales verò Ecclesias, &c.] Cathedralium verò Ecclesiarum reparatio spectat ad Episcopos, Bero. confil. 3. per totum vol. 1. Rota decis. 454. num. 1. apud Farinac. part. 1. in posthum, vbi etiam quod tenentur reparare Ecclesias Cathedrali annexas, & ab illa dependentes: quam Episcoporum contributionem non debere ascendere ad quartam partem redditum Episcopatum, tenet ead. Rota decis. 501. num. 3. ead. part. 1. in posthum.

¶ Refici, & instaurari procurent.] Deducto scilicet prius necessari ad suam sustentationem, ne alias cogantur deferire sine aliamentis, Gutierrez allegat. 10. numer. 7. ad finem, Sarmient. de redditib. part. 1. monitu 82. numer. 3. Salgado dicit. cap. 5. numer. 16. Cened. ad Decretal. collect. 153. numer. 1. in med. vbi post Caualcan. part. 2. decision. 22. numer. 23. intelligit hoc deductis necessariis his, qui resident, secus si non residerent, quia tenerentur etiam non deductis omnibus necessariis, cum de Altari viuere non debeat, qui Altari non seruit. Quibus enim aliqui fructus fuerint assignati pro congrua sustentatione, ex illis non tenentur reparare Ecclesiam, cap. ex his. &

iii

- Ibi Butt. numer. 1. versic. non enim, Abb. Anchar. & Card. numer. 2. de Eccles. edificand. cap. ad audientiam el. 1. vbi Ioan. Andr. & Abb. numer. 7. Butt. numer. 9. Boinch. numer. 2. Anchar. numer. 5. eodem siul. Surd. consil. 62. numer. 11. quos, & alios, refert Rota dict. decision. 454. numer. 2.*
- 7.** *Ex fructibus, & prouentibus, &c.] Ecclesiæ ex fructibus, & prouentibus ad illas quomodocumque pertinentibus reparari debere, resolut Azor. institutionum moral. part. 2. libro 9. cap. 2. quist. 7. quem refero dict. part. 2. allegat. 64. à princip. Ex regula quod onus reparatio- nis spectat ad illum, qui percipit fructus, ex cumula- tis per Surdum dict. consil. 62. numer. 1. cum seqg. quem refert Rota d. decis. 454. num. 2.*
- 8.** *O Omnes paronos, &c.] Vide Lambertin. de iurepatron. artic. 2. quistione 7. princip. lib. 3. numer. 5. & 7. Bellet. disquisit. clerical. part. 1. tit. de clero debitore. §. 14. numer. 10. vbi ait ideo patronos ad huiusmodi restauratio- nem teneri, quia percipiunt emolumenta iurepatro- natus, quod in presentatione consistit, & habent honorantias primi loci in processionibus, & fessiōibus, & percipiunt alimenta ab ipsa Ecclesia in necessitate.*
- 9.** *Et alios, qui fructus aliquos, &c.] Ad Ecclesiārum reparationem Rectores, & alios in eis beneficia obti- nentes contribuere teneri pro rata redditum, resolunt Rip. repons. 22. num. 3. Flamin. Paris. de resign. be- nefic. lib. 3. queſt. 15. num. 1. Surd. consil. 62. à num. 1. Cen- ned. ad Decretal. collect. 153. num. 1. Aloys. Ricc. in pra- xi aures, resolut. 476. numer. 4. Azor. institutionum moral. part. 2. lib. 9. cap. 3. quistio 10. Valaf. consil. 179. numer. 12. Verum quod Ecclesia reparatio spectet ad Rectores, quibus decima solvuntur, nedum usque ad quartam redditum, sed etiam ultra, si quarta non sufficit, censuit Rota decision. 545. à num. 1. apud Farinac. part. 1. in posthum.*
- 10.** *Dummodo prius deducantur necessaria ad eorum sustentationem, vt obseruant Sarmient. & Cened. ci- tatis locis, & ultra eos ac alios supra relatos idem tradunt Bellet. disquisit. clerical. part. 1. tit. de clero debitore. §. 15. numer. 1. Paul. Comitol. repons. moral. lib. 1. queſt. 83. con- el. 3. vbi subdit teneri Rectorem ad reparationem si beneficj bona sustentandæ vita supersint, quamvis ad tuendam conditionem, seu statum non sufficient, quia beneficiorum fructus non ad crescendos, aut erigen- dos, seu souenos mundanos titulos, sed ad pauperes alendos, & diuinum cultum instituendum sint concessi, de quo etiam Aloys. Ricc. in decis. curia Archiep. Neapo- lit. p. 4. decis. 193.*
- 11.** *Cathedralis Ecclesiæ reparationem spectare ad Episcopum, tenent citati supra post num. 7. quibus addo Paul. Finc. de visitat. lib. 1. cap. 10. num. 5. subdens quod si magna egeat reparatione, & fructus sint tenues, quod vix sufficient ad pacem vietum, tenetur supplere Capitulum ipsius Ecclesiæ de fructibus, qui superfluit de tractis necessarijs: si redditus tamen Episcopi, & Canonicorum non sufficient, poterit Episcopus acceden- tibus Canoniciis redditus beneficiorum vacantium applicare fabrica Ecclesiæ Cathedralis, Abb. in cap. 1. de Eccles. edificand. Felin. in cap. cum accessissent, de consil. Ego ipse d. alleg. 64. num. 5. Rot. decis. 62. p. 1. receiver. Theodo- dos. de Rubeis in singularibz. Rota tom. 2. pag. 158. & seqg.*
- 12.** *Pensionem super beneficio ecclesiastico, & fructibus eius impositam habens clericus pro rata ad illum Ecclesiæ reparationem tenet, nisi pensio ita imposita fuerit, vt ab omni onere libera solueretur, ita Nauart. consil. vnic. de Eccles. edificand. in nonis, quod deſt. in anig. Sayr. in floribus decis. sub eodem tit. decis. 1. Ego ipse d. p. 3. alleg. 64. num. 18.*
- 13.** *Aut in illorum defectum parochianos, &c.] Qui subſcripta confutitudine non tenentur contribuere, nisi in de- fectum Episcopi & Cleri. Bero. consil. 3. num. 3. cum seqg. lib. 1. Surd. consil. 62. num. 23. Rota decis. 501. num. 4. p. 1. in posthum. & decis. 545. num. 1. ad. p. 1. Beneficiati enim si non habeant ab Ecclesiæ tot redditus, quibus praestare possint taliem reparationem, tunc in illorum defectum teneti parochianos, firmant Abb. consil. 70. num. 2. p. 1.*
- Lambertin. de iurepatron. artic. 2. 7. quistione princip. nu- mer. 4. vers. tertius est castis. & numer. 7. versic. & siſlibe- neficiati, Rip. reſp. 22. col. 2. vers. & ibi reditus, Avil. ad cap. 23. Prator. verb. den Orden. num. 11. AZOR. d. cap. 3. quistio 10. Cabed. Lufit. decif. 91. num. 8. p. 1. Valaf. consil. 179. num. 16. Bellet. d. tit. de clero debitore. §. 14. num. 5. Aloys. Ricc. in d. praxi rerum fori eccl. resolut. 476. num. 7. & in decis. curia Archiep. Neapolit. p. 4. decis. 1. 5. num. 7. Ego ipſe de Epis- cop. p. 3. allegat. 64. num. 7. & de Parochio p. 1. cap. 13. num. 6. cum seqg.
- Quos quidem parochianos, & etiam clericos bene- ficiatos non posse cedere vſi Ecclesiæ, & recedere à parochia, seu renunciare beneficio, vt evitent onera, & eorum præstationem, tenent Lambertin. dict. quist. 7. art. 2. numer. 7. vers. & si ſibi beneficiati. & art. 5. numer. 2. Gregor. Lop. l. 11. titul. 10. part. 1. Bellet. d. §. 14. numer. 7. vers. & in causum.
- Ad prædicta cogant.] Ad Episcopum igitur, & ad illius instantiam, & coactionem effe faciendam huicmodi contributionem, resolut Valaf. consil. 91. §. ult. quem refero d. alleg. 64. num. 8. Gabriel. Pereira d. p. 1. cap. 18. nu. 8. vbi resolut de iure ad Prelatos spectare examinare & decernere quæ nam opera in Ecclesia fieri debeant, contributiones decernere, & ad illas subeundas cogere: & numer. 9. subdit quod si Prelati in talibus collec- tis exceperint, poterunt grauati ad legitimum Superiorum supplicare:*
- Quod laticos vero parochianos in maiorem præ- dictorum executionem posse fieri per iudices secula- res, si eos requirat Episcopus, obſeruant nonnulli, secun- dum quos caute legendos admoneo Mexi. in trax. ſa- ſe panis conclusion. 5. à num. 68. Carol. de Grassal. reg. Fran- cia lib. 1. iur. 6. Guelph. Bened. in repot. cap. Raynarius. verb. & uxorem, decis. 2. num. 138. Ceuall. in trax. de cognit. per viam violentia. p. 2. queſt. 99. Ordin. Reg. Lufit. lib. 1. titul. 64. §. 76.
- Quacumque appellatione, &c.] Appellationem hoc calu esse prohibitam, tenent Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 9. m. annos. numer. 218. Salgado de protectione Regia, part. 3. cap. 5. num. 13. Ego ipſe de Parochio p. 1. cap. 13. num. 9. in fine.*
- v Exemptione.] Nobiles, & alios exemptos contri- buere teneri, cum hoc sit opus publicum, & com- mune, ac concernens omnium utilitatem, resolunt Auendan. de ezequendi mand. lib. 2. cap. 14. numer. 19. Cened. dict. collect. 153. num. 3. Cabed. dict. part. 1. decis. 91. num. 1. cum seqg. Aloys. Ricc. d. decis. 15. num. 4. part. 4. Ego ipſe dict. allegat. 64. numero 7. & dict. cap. 13. nu- mer. 9.*
- Quod si nimia egestate, &c.] Ecclesiæ, quæ nimia inopta laborant, & reparari non valent, ad matrices, seu viciniores Ecclesiæ transferendas per hoc decre- tum tradit Aloys. Ricc. in praxi aurea resolut. 201. num. 1. Ego ipſe d. cap. 13. num. 11.*
- Translationem Ecclesiārum vetustate collapsarum factam ad alias Ecclesiæ uionem dici non posse resoluit Aloys. Ricc. in d. praxi aurea. resolut. 208. per 10.
- Ad Matrices, &c.] Quando Ecclesia dirutur, onus 20. Missarum ad matrem Ecclesiæ transferendum esse, & in ea expensis possidentis Ecclesiæ dirutam Altare erigendum sub nomine dirutæ, refert decisum Salgado de protectione regia tom. 1. part. 3. cap. 5. num. 27. vbi num. 28. subdit matrem Ecclesiæ, ad quam hac translatio facienda est, intelligi de Parochialibz. scilicet respectu capelliarum, & altiarum inferiorum simplicium sub illius districtu existentium, quia carmin respectu Parochia lib. dicitur matrix, ad eamque facienda est translatio prædicta, & citat Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verb. Matrix.*
- Seu viciniores Ecclesiæ transferantur.] De Ecclesiārum translatione facienda quando necessitas id exigat, vide Rebuff. in praxi benefic. tit. de union. gloss. 1. t. 1. num. 8. Peru. de union. cap. 4. num. 11. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verb. vi- statio. §. 9. Mandos. Fr. Emman. & Bobadil. locis in pine. citatis. Aloys. Ricc. in praxi aurea resolut. 201.*
- In profanes vſus, &c.] Episcopum posse profana- re Ecclesiæ Parochiales ad præceptum Concilij in- præ-*

presenti tenet Sel. in selett. Canonice, cap. 19. n. 3. attestans ita fuisse decisum in Theleſina 13. Septembris 1631. Stephan. VVeyms ad constitutions 24. ex antiquo iure defumptas, & per Concil. Trid. innouitas, constit. 19. num. 30. pag. 231. vbi ait quod poterit Episcopus Ecclesiam sic dirutam, hoc est, locum ipsum, & materiaha, arbitrio suo conuerte in alios vſus, dummodo non fordanos, atque adeo etiam in vſu profanos. Rot. dec. 707. num. 2. apud Farinac. p. 1. in posthum, vbi quod Episcopus non potest profanare cœmeterium, sicut potest profanare Ecclesiam dirutam.

23. Ordinariu non debere sine causa profanare capellas, & si aliquam profanandi causam haber, eorum clementia potius attribuenda esse Ecclesie, qua est capitularium Capellarum, quam alteri, referunt decisum. Aloys. Ricc. in d. praxi aurea resolut. 201. num. 2. Salgado de protectione Regia tom. 1. p. 3. c. 5. num. 27.

24. Ad vſus vero profanos, vel laicorum, huiusmodi clementia, & lapides Ecclesiarum destrucarum conuerti non posse, probat cap. ligna, de conscr. difinit. 1. cap. ad hacte de relig. domib. Bellet. d. i.e. de clericis debitorib. §. 14. num. 11. Amendar. in addit. ad recipil. legum Nauarr. lib. 1. sit. 18. l. 7. de Episcopis, num. 85. Nauarr. de spolijs clericis. §. 18. propositio, veris secundo, vbi resolut non posse Ordinarium concedere facultatem faciendi domum laicam ex lapidibus Ecclesiae destructa, vel collapſa, non quidem quia sunt sacra,

aut sancta sanctitatem benedictionis constitutiva facri, sed ob reuerentiam Ecclesie, cui seruerunt, cum nullo iure videatur concessa ei super hoc disponendi facultas; statutum tamen se vidisse in Hispania ligna Ecclesie veteris diruta, que nouae ampliori conſtruenda inepta erant, vendi plus offerten, etiam volenti ex eis domum profanam facere, vel reficer sine licentia etiam Ordinarii, quod forte, ait, diffimulari posset in lignis non pretiosis, nec villo signo insignitis, quo posita in structura domus profana, noſcerentur suffit Ecclesie, ac proinde scandalizaretur.

¶ Eretta tamen ibi Cruce, &c.] Si populus noluit Ecclesiam, quæ minatur ruinam, restaurare, eam deberi permittit diru, referunt decisum Paul. Fusca, d. lib. 1. cap. 10. nn. 16. Zerol. in praxi Episcop. p. 2. verb. Parochia, §. 6. Aloys. Ricc. in d. praxi aurea resolut. 201. in fine, Eg. ipse d. p. 3. allegat. 64. num. 13. Salgado d. cap. 5. num. 27. subd. quod Ecclesia diruta parvorum reddituum potest in profanos vſus, non tamen fordanos, ereta tamen ibi Cruce, conuerti, & transferri ad Matricem, seu vicinorem Ecclesiam, vbi erigendum est Altare sub eadem invocatione, imposito onere titulari, ut curat ibi celebrare singulis hebdomadis per Sacerdotem idoneum, cemeterium ita profanandum, & deinde offa transferenda esse ad nouum cemeterium, quod à titulari conſtruantur in eo loco, quo magis placuerit populo.

De Episcoporum cura, & visitatione eorum, quæ ad suam Ecclesiam pertinent.

C A P V T VIII.

1. Doctores de materia cap. agentes.
2. Visitare post Episcopus beneficia qualitercumque commendata.
3. Visitare potest Episcopus illa monasteria commendata perpetuo unita alijs Ecclesiis.
4. Visitatio vicinioris Episcopi nullo modo effugi potest quamus loca sint exempta, seu nullius.
5. Abbates, & alijs inferiores iurisdictionem habentes possunt visitare.
6. Capitulum Sede vacante non potest visitare monasteria exempta.

7. Ecclesia curata etiam militum Hierosol. ab Ordinariis sunt visitandæ.
8. Monachus exercens curam animarum in Ecclesia unita monasterio potest arbitrio Episcopi remunerari.
9. Non procedit si excedant modum.
10. Episcopus non debet se interponere in monasteriis, in quibus viget Regularis obseruantia.
11. Episcopus quando monere debet Superiores monasteriorum in quibus viget Regularis obseruantia, ut ipsi visitent, &c.

Quemque in diocesi ad Dei cultum spectant, ab Ordinario diligenter curari, atque ijs, vbi oportet, prouideri æquum est: propterea commendata monasteria, etiam Abbatia, Prioratus, & propositura nuncupata, in quibus non viget Regularis obseruantia, necnon beneficiam curata, quam non curata, secularia & Regularia, a qualitercumque commendata & etiam exempta, ab Episcopis, etiam tanquam Apostolicae Sedis delegatis, & annis singulis visitentur, currentque ijdem Episcopi congruentibus remedij etiam per sequestrationem fructum, ut quæ renouatione indigent, aut restauratione, reficiantur; & cura animarum, si qua illis, vel eorum annexis immineat, aliaque debita obsequia recte exercantur, & appellationibus quibuscumque, priuilegijs, consuetudinibus etiam immemorabili tempore praescriptis, conferuatoris, iudicium deputationibus & eorum inhibitionibus non obstantibus: & si in eis vigeret obseruantia Regularis, prouideant Episcopis paternis admonitionibus, ut eorum regularium Superiores iuxta eorum Regularia instituta debitam vivendi rationem obseruent, & obseruari faciant, & sibi subditos in officio contineant, ac moderentur. ¶ Quod si admoniti, intra sex menses eos non visitauerint, vel correxerint: tunc ijdem Episcopi etiam ut delegati Sedis Apostolicae, eos visitare possint, & corrigerent, prout ipsi Superiores possent, iuxta eorum instituta, quibuscumque appellationibus, priuilegijs, & exemptionibus, penitus remotis, & non obstantibus.

1. Vide Jacob. de Graft. in aureis decif. part. 1. lib. 3. cap. 5. de Regularibus num. 141. Azor. institut. moral. part. 2. lib. 3. cap. 40. quest. 10. Franc. Le. in thesauro fori eccles. part. 2. cap. 2. num. 74. Piafec. in praxi Episcop. part. 2. cap. 3. num. 45. Aloys. Ricc. in praxi rerum fori eccles. decif. 651. in 1. edit. alias resolut. 547. num. 2. in 2. edit. Campan. in divers. iuris Canon. rubr. 12. capit. 13. num. 45. cum seqq. nouissime Stephan. VVeyms ad constitutions 24. ex antiquo iure defumptas, & per Concil. Trid. innouitas, constit. 17. num. 8. cum seqq. pag. 192. Barbos. Collect. in Concil. Trid.

¶ Sub fess. 7. de reformat. c. 18. & infra fess. 24. c. 9. & fess. vlt. de regul. ca. 20. Concil. Tarazon. c. 8. & Concil. Brac. car. 2. c. 3.

Nouar. in lucerna Regul. verb. Episcopus quod Regularis, num. 2. 35. Ioan. Sanc. in selett. dip. 50. num. 12. nouissime Tamburini, tomo 3. de iure Abbatum disp. 5. q. 11. num. 67. & post tract. decif. 67. eam seqq. metipsum de officio ejus potest. Episcopi p. 3. alleg. 74. num. 15. eam seqq. infra fess. 2. de reformat. cap. 9. & fess. 25. de Regul. cap. 11. & 20.

a. Qualitercumque commendata] Vide Fusca. de visitat. lib. 2. cap. 9. & num. 8. Fr. Emman. quest. Regular. tomo 1. quest. 26. art. 2. Campan. d. c. 13. num. 45. cum seqq.

M Episco-